

[Freddy Madsen.]

daglige discipliner, men som ofte er fantasi-fulde i ordets bedste betydning, eller som med forkærlighed dyrker et særligt emne. Det er dem, vi står i fare for at kassere. Uden at kunne bevise det er jeg sikker på, at vi inden for denne kreds i fremtiden vil finde nogle af de mest fremtrædende inden for kunst og videnskab, hvis vi giver dem muligheden for at udvikle talentet. Har vi råd til at undvære dem? Vi synes det ikke.

Men selvfølgelig har undervisningsministeren trøsten parat. Det er ikke sikkert, man kan nå toppen, men så kan man blive mellemuddannet, og det er da også en god ting. Desværre er det også et af de blålys, der tændes for at aflede opmærksomheden fra sagens kerne, der stadig væk er nedskæring, akkurat som når der hykles omsorg for blikkenslagerne. Hvornår har de offentlige myndigheder interesseret sig for, at det antal blikkenslagere, smede eller snedkere, som blev uddannet, også var sikret arbejde? Nu er en af de officielle grunde til regulering af de højere uddannelser som bekendt frygten for arbejdsløshed blandt akademikere, men hvad med de mellemuddannede? Må de gerne gå arbejdsløse? Teknisk Landsforbund, hvorunder en betydelig gruppe af disse mennesker hører, har en arbejdsløshed på 13 pct. eller 3 pct. mere end de gennemsnitlige arbejdsløshedstal. Er det bedre, at vi øger ledigheden på disse områder? Det argument holder ikke.

Det er billigere for samfundet, vil nogle hævde. Det er et yderst tvivlsomt postulat, og jeg vil godt spørge ministeren, om man har regnet på det. Det var rart at få nogle konkrete oplysninger om omkostningerne ved at uddanne mennesker på forskellige niveauer. I det materiale, vi har til rådighed, er der sammenligninger mellem studenter/lærer-ratioen ved forskellige uddannelser. Den er 15,9 ved universiteterne og 8,6 ved de øvrige læreanstalter, dvs. dobbelt så mange lærere. Det kunne være interessant at vide, hvad det f. eks. koster at uddanne en cand. mag. i engelsk ved vore universiteter i sammenligning med en folkeskolelærer. Her skal jeg endda venligst se bort fra, at studenter/lærer-ratioen ved det humanistiske fakultet ved Århus universitet i øjeblikket er på 30. Det er nemlig helt utilfredsstillende, at det er således. Under alle omstændig-

heder føler jeg mig overbevist om, at vores nuværende universitetsundervisning, som der nu løbes storm imod, set i forhold til muligheder og kvalitet er en meget billig undervisningsform, i hvert fald relativt langt billigere, end nogen forestiller sig.

Den kunne forbedres, hvis man sikrede den smidige overgang, man taler så meget om, men heller ikke gør noget ved. For eksempel kunne man sikre, at meritpoint kunne overføres til andre områder; f. eks. kunne en 2-årig uddannelse i humaniora ved et universitet give nedslag i studietiden ved overgangen til et seminarium. Det var den slags problemer, som man burde tage fat på, i stedet for at lave kortsynede og skadelige stramminger.

Der burde nævnes meget mere, men det tillader tiden ikke. Jeg skal vende tilbage til nogle af problemerne senere i debatten. Men sluttelig vil jeg godt sige, at disse foranstaltninger er særlig uansvarlige og asociale i den nuværende situation. Vi har omkring 75.000 unge under 25 år, der er arbejdsløse, og der er ringe udsigt til, at situationen snarest bliver væsentlig forbedret. De nedskæringer, der allerede har fundet sted på undervisningsområdet — som bl. a. kommer til udtryk i de tal, jeg nævnte fra Århus universitet, og også i de tal, som foreligger for den manglende tilgang til HF-uddannelser — og som nu skal videreføres, ja, de fordømmer ungdommen til ledighed uden mulighed for i det mindste at kunne udnytte tiden til at dygtiggøre sig. Men det er vel en del af det, økonomiminister Per Hækkerup så smagfuldt kalder for de tæskende nødvendigheder. Vi mener, det er ganske uantageligt. Vi mener tværtimod, at man skulle koncentrere sig om at få uddannelsesområdet forbedret og styrket. Det er der brug for, og det vil også blive det billigste i det lange løb.

Jens Kristian Hansen (S):

Baggrunden for denne forespørgsel, som er rejst af kommunisterne, må ses i et forslag til retningslinjer for den fortsatte planlægning af de videregående uddannelser, der behandles i folketingets undervisningsudvalg.

I forespørgslen ligger der ligesom en antydning af, at hele dette spørgsmål ikke er grundigt belyst og ej heller gennemdiskute-